

اول کودکان

کمیسیون بین المللی دفاع از حقوق کودکان

Children First, International Campaign for Children's Rights

به: دولت سوئد

رونوشت: اداره امور خارجیان

آقای نخست وزیر عزیز، یوران پرشون

ناپدید شدن ۹۲ کودک تنها (بدون والدین) متقاضی پناهندگی، در سوئد

در سایه تبلیغات انتخاباتی فراموش شد!

خبر مفقودالثر شدن ۹۲ کودک زیر ۱۶ سال (۴۳ کودک در سال ۲۰۰۲)، تنها متقاضی پناهندگی، روز دوشنبه ۹ سپتامبر ۲۰۰۲، طبق گزارشی از اداره خارجیان بطور گذرا در مطبوعات پخش شد. این خبر بلافاصله در حال و هوای انتخاباتی به فراموشی سپرده شد. طبق نظر اداره خارجیان یکی از دلایل ناپدید شدن این کودکان میتواند، پی بردن کودکان به اخطارها یا تصمیمات اداره خارجیان برای رد تقاضای پناهندگی آنها باشد. اداره خارجیان همچنین اذعان می دارد که این تعداد بخشی از جمع ۱۲۰ کودک تا بحال متقاضی در سال ۲۰۰۲ میباشد. یعنی ۴۳ نفر از این کودکان ناپدید شده اند.

چه بر سر این کودکان آمده است؟ آیا زنده هستند؟ کجا می خوانند؟ آیا حال آنها خوب است؟ آیا به غذا، لباس، دارو، مدرسه و غیره دسترسی دارند؟ اینها حداقل سئوالاتی است که از ذهن من میگذرد!

چگونه چنین اتفاقی میتواند در سوئد رخ دهد، کشوری که کنوانسیون حقوق کودکان و کنوانسیون ژنو در مورد حقوق پناهندگی را امضا کرده است. ۹۲ کودک خردسال تنهای متقاضی پناهندگی از کمپهای پناهندگی اداره خارجیان مفقودالثر و ناپدید میشوند و خبر آن هم توسط همین اداره منتشر میشود، هیچ واکنشی از طرف دولت و اداره خارجیان نسبت به این اتفاق دیده نمیشود!

من می پرسم، آیا علت انتشار گزارش مفقود شدن این کودکان توسط اداره خارجیان در حول و حوش انتخابات، تنها به این دلیل بود که فشار مردم و رسانه ها روی خود را کم کند؟

این کودکان در چه شرایطی در کمپ پناهندگی بسر می بردند؟ آیا از آنها بخوبی نگهداری می شد؟ آیا کمک و خدمات

اول کودکان

کمیسیون بین المللی دفاع از حقوق کودکان

Children First, International Campaign for Children's Rights

پزشکی، درمانی، غذا، مسکن، تفریح، مدرسه، تعلیم و معاشرت در اختیار آنها گذاشته شده بود؟ فکر اینکه این کودکان، که حتما با مشکلات فراوان و یک گذشته سخت و تحت فشارهای روانی زیاد، توانسته اند خود را به سوئد برسانند، «مفقود» شده اند، بسیار آزار دهنده است. اینها کودکانی هستند که در سوئد پس از طی یک دوره طولانی انتظار برای یک برخورد انسانی، امید خود را از دست داده و «راهی خیابانها» شده اند. یا به خانه های مخفی و یا برای سواستفاده جنسی «فروخته شده اند» و یا به دام باندهای مواد مخدر افتاده اند. و یا جان خود را از دست داده اند! در این مورد هر فکر وحشتناکی میتوان کرد. کسی از اینکه چه اتفاقی برایشان افتاده است، خبری ندارد!

دولت سوئد چه اقدامی در این زمینه انجام داده است؟ آیا این موضوع در دستور کار دولت قرار دارد؟ اداره خارجیان چه اقدامی برای قطع این روند انجام داده است؟ آیا اداره مهاجران بطور فعال برای یافتن این کودکان تجسس میکند؟ در اینصورت نتیجه آن چه بوده است؟

کنوانسیون حقوق کودکان و کنوانسیون ژنو در مورد حقوق پناهندگی می گوید، حقوق کودکان باید مقدم باشد. اگر این اصل در عمل دنبال می شد، نمی بایست این ۹۲ کودک تنهای متقاضی پناهندگی، ناگزیر به فرار از کمپ پناهندگی می شدند و خود را به دامان یک آینده نامعلوم می انداختند.

آقای نخست وزیر عزیز، یوران پرشون، من انتظار دارم که شما شخصا سرنوشت این ۹۲ کودک را دنبال کنید و خواهان این هستم که دولت سوئد و اداره خارجیان هر چه سریعتر گروه ویژه ایی متشکل از وکیل و نماینده کودکان، نماینده ما «اول کودکان» و نماینده دیگر سازمانهای مدافع حقوق کودکان تشکیل داده تا برای جستجو در این موارد و بازرسی از شرایط زیست این کودکان در کمپ های پناهندگی موجود اقدام نمایند.

همچنین خواهانم که حق پناهندگی، برای همه کودکان متقاضی زیر ۱۶ سال که تنها به سوئد می آیند، از همان روز اول ورود به سوئد، بدون قید و شرط برسمیت شناخته شود.

با احترام کاوش مهران.
از طرف دفتر مرکزی اول کودکان

e-mail: kavosh_mehran@yahoo.se

تلفن ۰۷۰ ۶۷۸۵۱۸۳ فاکس ۰۷۰ ۶۱۹۹۰۵۴

CF, PO Box 123 STN.D
Etobicoke, Ontario, M9A 4X1, Canada
Email: childrenfirst@pathcom.com

Tel: 1- 416- 4341545
Fax: 1-781- 735 8359
www.childrenfirstinternational.org